

Dyssegaards- * Kirken

Nummer 3 - 1. September 1945 - 10. Aargang

Dyssegaardskirken i Dyssegaardsskolen, Dyssegaardsvej 26.

Højmesse hver Søndag Kl. 10.
(Prædikantliste i Aviserne).

Familiegudstjeneste.

Sidste Søndag i hver Maaned Kl. 14. For Børn og Forældre.

Frivilligt Drengeforbund.

Formand: Pastor Jacobsen.
Leder: Klokker Rudolf Hansen.

Kirken beslaglagt.

De ovenstaaende sædvanlige Angivelser af Kirkens Beliggenhed og Gudstjenester har for Tiden ikke Gyldighed. Siden hin Søndag d. 8. April, da vi i Hast maatte afbryde Højmessen, og da den forsamlede Menighed rejste sig og i Fællesskab bortfjernede alt Kirkens Inventar i Løbet af en Times Tid, fordi der var kommet Besked om, at Kirken sammen med Skolen inden Kl. 12 skulde være ryddet til Modtagelse af tyske Flygtninge, — siden den Dag har Dyssegaards Sogns Menighed ikke haft Adgang til sin Kirke.

Den staar dog ikke ubenyttet hen. Efter en kortere Tid at have været anvendt af Flygtningene som Lazareth er den, da dette ikke længere var nødvendigt, blevet halvvejs istandsat og benyttes til Gudstjenester, An-

dagter og Konfirmationsforberedelse af de tyske Flygtninge. Jeg prædiker for dem hver Søndag Kl. 14. Det øvrige besørger de selv. De har ogsaa afholdt en Kirkeuge, hvor en Række tyske Præster prædikede.

Det er selvfølgelig en Trøst, at vor Kirke dog bruges til Gudstjeneste, Daab og Altergang, saadan som den er bestemt til. Men det er jo den omvendte Verden, at Kirkens egen Menighed ikke maa komme ind i den. Dette har Sundhedsmyndighederne imidlertid ikke villet tillade hidtil. Jeg synes nu nok, at man kunde gøre det. Der er ingen Sygdom mellem Flygtningene, som desuden er vaccinerede mod alle Slags Sygdomme. Naar Efteraaret kommer, og vi ikke mere kan samles til Friluftsgudstjeneste, synes det da ogsaa nødvendigt, at Sundhedsstyrelsen maa give os Adgang. Der er jo oven i Købet en særlig Indgang, som vi kan benytte. Saafremt Flygtningene skal forblive her i Vinter, vil Menighedsraadet da ogsaa sætte alt ind paa at faa Kirken gjort tilgængelig for os igen.

I Sommerens Løb har vi, naar Vejret har muliggjort det, afholdt Friluftsgudstjeneste ved Præstegaarden. En trofast Skare af Sognets Folk har sluttet op om dem, saaledes at vor Menighed dog ikke ganske er blevet en „Menighed i Adspredelse“. Det er slemt nok, at vi med Daab og Bryllup maa skifte rundt mellem Gjentoftes, Vangedes, Søborgs og Lukasstiftelsens Kirker. Vi takker vore gode Naboer, fordi de har taget saa vel imod os. Men det er jo ikke, som det skulde være. Til Altergang har vi slet ikke kunnet samles.

Lad os nu imidlertid haabe, at det snart maa lysne for os paa den ene eller den anden Maade. Vi vil tage ogsaa disse Forhold som et Kald fra Gud til hans Menighed her paa dette Sted om, at vi skal røgte vort kristne

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen.
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl. 18—19 (Tirsdag ikke).

Kaldskapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen.
Ellemosevej 115. Telf. GE 2875. Træffes hver Dag (undt. Torsdag) Kl. 10—13, Fredag tillige Kl. 18—19.

Menighedssygepl. Frk. E. Rønnekamp Holst,
Begehøj 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13—15.

Fællesskab i Troskab mod og i Tro til Herrens Forjættelse: „Hvor to eller tre forsamler sig i mit Navn, vil jeg være midt iblandt dem til Stede“.

Hans Thyge Jacobsen.

Folkefest og Bazar.

Det maa vel ogsaa snart lysne for os m. H. t. at faa paabegyndt Opførelsen af vor nye Kirke.

Materiale mangelen er ganske vist fremdeles den uoverstigelige Hindring. Men saavidt man kan tyde Tidens Tegn og efter de Oplysninger, jeg har faaet fra de forskellige Myndigheder, skulde en Klaring i Situationen vel snart kunne ventes. Krigen er da Gud ske Tak omsider til Ende, og selvom vor genvundne Friheds Problemer foreløbigt er baade mange og vanskelige, saa er vi da nu os selv igen og kan bestræbe os for i Samvirke at opbygge vort Land paany.

Lad os derfor med den Taknemmelighed, vi er skyldige, fordi vi slap for det værste, og fordi vi har Fred i Landet, tage frimodigt fat paa den for os her foreliggende Fællesopgave: *Opførelse af Sognets Kirke*.

Vi vil ikke trættes i dette Arbejde, selvom det jo nu har staaet paa i en meget lang Aarrække. Vi vil glæde os til den Dag, da vi med alle Vanskeligheder bag os skal rykke ind i et nyt og smukt Kirkerum, da en stor og køn dansk Kirkebygning skal pryde vort Nybyggerkvarter.

„Velsignes skal de Hænder svage,
Som lagde Grund med bange Kaar.
De sætte skal paa Taget Krans
Og folde sig i Lysets Glans!“

Saadan staar der i en af Grundtvigs Kærnepsalmer. Vi vil stole paa, at saadan skal det times ogsaa os at opleve det.

Lad os nu med fornyet Iver tage fat! Vi vil mødes *Søndag den 9. September* til en Folkefest med nedenstaaende Program. Vi vil haabe paa et udbytterigt Samvær og paa et godt Bidrag til Indsamlingen.

Vel mødt alle, som vil være med!

Hans Thyge Jacobsen.

Foreningen Dyssegaardskirken Opførelse.

Medlemstallet.

Indmeldte Medlemmer: 1087 (sidst: 1080).
Tegnet Aarskontingent: Kr. 5441 (sidst: Kr. 5406).
Kontingentgennemsnit: Kr. 5,00 (sidst: Kr. 5,00).

Medlemsliste.

Fortsat.

Statsaut. Revisor K. Grove, Rødstensvej 14. — Fru Johanne Grove, smst. — Birthe Grove, smst. — Vivian Grove, smst. — Frisor Ditlev Hansen, Myl. Erichsens Allé 55. — Fru Nielsine Hansen, smst. —

Særlige Gaver.

(Indgaaet til Pastor Jacobsen).

Laurits Ribjerg, Højsgaards Allé 12, 15 Kr. — Fru Emma Møller, Dyssegaardsvvej 34, 5 Kr. — Kontorassistent Holm 2 Kr. *Ialt 22 Kr.*

Desuden: Kirkebøsse v. Konfirmation d. 25. Marts: 34,37.

Dette Blads Regnskab for 1944.

Indtægter:

Solgt 1433 Expl. à 0,25	358.25
Annonceindtægt	374.50
	Ialt 732.75

Udgift:

Trykning	340.00
Annonceopkrævning	36.50
Omkostninger	56.25
	Ialt 432.75

Nettooverskud: Kr. 300.

Den 1. August 1945.

Hans Thyge Jacobsen.

Regnskabet for Aaret 1944 afsluttet med et Overskud Kr. 300, der er afregnet Kr. 150, som er indbetalt til Gjentofte og Omegns Bank som Kasserer for „Foreningen Dyssegaardskirkens Opførelse“ og Kr. 150 til Menighedsarbejdets Kasse.

Regnskabet befundet rigtigt ifølge de mig forelagte Kvitteringer. De resterende Blade er eftertalte og tilintetgjorte.

Hellerup, den 21. August 1945.

Axel Hansen, Assurandør.

STOR FOLKEFEST

Søndag den 9. September 1945

paa Dyssegaardens Kirkegrund,

Arrangeret af „Foreningen Dyssegaardskirkens Opførelse“ til Fordel for Kirkeindsamlingen og Menighedsarbejdet.

Program:

- Kl. 10: Friluftsgudstjeneste paa Kirkepladsen.
- Kl. 14: Festpladsen aabnes. Hornkoncert af F. D. F.s Orkester.
- Kl. 15: Folkemøde. Talere: Borgmester Aage E. Jørgensen, Folketingsmand, Professor, Dr. theol. Flemming Hvidberg.
- Kl. 16: Underholdning. Operasanger ved Det kgl. Teater Erik Sjøberg.
- Kl. 19: F. D. F.s Orkester spiller.
- Kl. ca. 20: Lodtrækninger.

Gaver til Bazaren modtages med Tak i Præstegaarden og paa Klokkerkontoret. Alle er velkomne.

Gratis Entré. — Paa Festpladsen findes: Tombola, Skydebane, Haandgerningsudsalg, Kafferestauratation, Isbod m. m.

Det af Indre Missionskresen til Bladets sidste to Sider leverede Stof fremsendes fra Pastor emeritus *Westhausen*, som har overtaget det efter Pastor *Fledelius*, idet denne er flyttet til Hundested. — Opmærksomheden henledes paa, at de arrangerede Møder holdes i private Hjem p. G. a. Kirkens midlertidige Lukning.

Alene med Gud —.

Hvordan bliver et Menneske alene med Gud? Jesus svarer: „Gaa ind i dit Lønkammer og luk din Dør, og bed til din Fader, som er i Lødom.“

Gaa ind i dit Kammer, og luk din Dør!

Har du et Kammer, hvis Dør du kan lukke? Der er Tusinder, som ikke har det! Gud har ikke givet dig noget større paa Jorden end det lille Kammer, hvis Dør du frit kan lukke.

Hvor er dog Fattigfolk i Byerne paa det Punkt vanskeligt stillede! Paa Landet er der mange Muligheder. Jeg har kendt en Parcellist; hans Bedekammer var en tom Baas i Hestestalden. *Dér* havde han et Knippe Halm til Skammel; paa den knælede ham, og der udgik Strømme af Velsignelse fra det lille Bedekammer. Og jeg har kendt en forslidt lille Husmandskone. Hun havde 7 Børn; i Huset var der ingen Ro at faa. Saa gik hun over i Torvehuset. Der var hendes Bedekammer; og der bad hun Barn for Barn ind gennem Guds Riges snævre Port, ind til Liv og Frelse.

Paa Landet er der mange Muligheder, naar man blot forstaar at bruge dem. Men Smaaafolk i Byerne, de har det paa det Punkt svært. Hvordan skal de faa Fred til at bede, selv om de havde Vilje dertil? Tænk paa de store Kaserner i Københavns Fattigkvarterer; de lange Gader med det evindelige Træskotramp; de smaa én à to Værelses-Lejligheder med Mand, Kone og Børn, og tilmed „logerende“ i Tilgift; de tynde Mellemvægge, der gør, at man i Reglen kan høre alt fra Genbo til Genbo; — Menneskemylder paa alle Sider; — hvordan i Alverden skal man under saadanne Omstændigheder efterkomme Jesu Ord: Gaa ind i dit Kammer, og luk din Dør! Det er jo plat umuligt. Jesu Ord lyder næsten som en Haan over vore Storstadsforhold.

Du tænker maaske: Aa, der er saamænd alligevel ikke saa mange derinde i Fattigkvartererne, der bryder sig om at bede. (Jeg har faaet det Svar). Men hvor véd du det? Desuden er maaske netop Bonnens Trang død, fordi der aldrig var nogen Mulighed for at efterkomme den.

Der skal et vist Maal af ydre Stilhed for at samle sin Sjæl. Jeg husker endnu fra den Tid, jeg var Marinesoldat, hvilken Pine det var mig aldrig at kunne blive alene. *Dér* gik man, jeg tror, det var 380 Mand, paa dette lille Panserbatteri. Man gik bogstavelig og faldt over hverandre. Hverken Dag eller Nat var der mindste Mulighed for i bogstavelig Forstand at gaa ind i sit Kammer og lukke sin Dør. Da forstod jeg som aldrig før, hvad *det* lille Kammer er værd, som man selv kan raade over og laase for. Der dør let noget i disse Mennesker, som ikke ejer et saadant Kammer; derfor er Boligspørgsmaalet et af de Punkter, hvor det sociale Spørgsmaal paa det dybeste griber ind i Guds Riges Livsinteresser.

„Gaa ind i dit Kammer, og luk din Dør!“

Forsøm det ikke, du der er saa lykkelig at eje et saadant Kammer!

Men naturligvis er man ikke ene med Gud, fordi man er ene med sig selv. — Jo længere vi dvæler hos Gud, des klarere ser vi, hvor Guds trofaste Haand har været med os paa Rejsen; — hvor han har ledet og plejet os, grebet os paa Afgrundens Rand og rejst os og hjulpet os; og aldrig glemte en Taare, vi græd, eller en Bøn, vi bad. Det er lifligt at se; man faar saadan en Trang til at sige Tak. — Gaa derfor ind og bliv for Herrens Ansigt. Bliv der din Ungdom igennem. Bliv der din Livsdag lang! Bliv der, naar dit Liv er lykkeligt som „solklar Dag i hegnet Have“; og bliv der ogsaa, naar Stormen blæser og falder an mod dit Hus.

Er du haanet — er du fejret,

Bliv i Gud — saa har du sejret.

Thi saa tager du engang Livets Fylde med dig i Døden, og saa gaar du ind til et Salighedsliv, hvis Kerne er denne: en Evighed lang — alene med Gud?

P. Skovgaard-Petersen.

Begyndelsen til Indre Mission.

„Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark“ blev stiftet i *Stenlille* ved Sorø 13. Septbr. 1861 og fylder altsaa i Aar 84 Aar. Det er vel nok den eneste Forening i Danmark, der har en Bestyrelse — men ingen Medlemmer. Denne Bestyrelse er derfor aldrig paa Valg, men supplerer sig selv. Den bestaar af Præster og Lægfolk, og en Præst skal altid være Formand. Den første Formand var den landskendte Pastor *Vilh. Beck*, der var Formand i 40 Aar og har haft en enestaaende Betydning for Den indre Missions Arbejde i vort Land. Den bekendte, afdøde Sognepræst ved Garnisons Kirke i København *Chr. Sørensen* udgav 12 Aar efter Becks Død en Bog om ham. Han var hans nære Ven og Medarbejder og skildrer ham i denne Bog som en *Mand*, en frindsindt Mand, en trofast Mand, en gæstfri Mand, en ordentlig Mand, en taalmodig Mand, en ydmyg Mand, en praktisk Mand, en dansk Mand, et Menneske i Kristus. Han siger selv i Forordet til denne Bog, at en anden maaske kunde have gjort det bedre; men ingen har kunnet gøre det med større Kærlighed. Det er da ogsaa blevet en interessant Bog, som det nok er værd at læse. Fra en saare ringe Begyndelse er Indre Mission nu blevet et meget stort Arbejde overalt i vort Land. Den indre Mission i Danmark er, som *Vilh. Beck* siger, en *fuldstændig dansk Plantning*, udvokset af troende danske Bønders Medfølelse med deres Landsmænds aandelige Nød og er vokset frem i en ejendommelig dansk Form, som passede for det danske Folks Ejendommelighed og danske Forhold. Og netop dette er næst Guds Naade Grunden til, at den har slaaet saa dybe Rødder i vort Folk og har faaet saa stærk en Vækst og saa stor en aandelig Betydning. At Offerviljen overfor Indre Missions Arbejde her i Landet er stor, ses bl. a. ogsaa deraf, at der i første Halvaar 1945 i Pengegaver er indkommet 241,450 Kr. til dens vidtforenede Arbejde.

Har du omvendt dig?

Søg Herren, medens han findes, kald paa ham den Stund, han er nær! Den gudløse forlade sin Vej, Urettens Mand sine Tanker og vende sig til Herren, at han maa forbarne sig, til vor Gud, thi han er beredt til at forlade. (Es. 5,6-7.)

„Søg Herren, medens han findes, kald paa ham den Stund, han er nær!“ Det er det gamle Raab fra Herrens gamle Profet til alle Sjæle paa Jorden, og gid det dog maatte trænge igennem med hele sin dybe Alvor og med hele sin inderlige Kærlighed. Thi vistnok, der er *den dybeste Alvor* i dette Tilraab, det siger os jo, at der kommer en Tid, da *Herren ikke mere findes*, om vi saa vilde søge ham nok saa meget, en Tid, da Herren *ikke mere vil svare os*, om vi kalder nok saa højt paa ham; det siger os, at der er en *Naadens Tid*, som maa bruges, dersom vi vil frelses; og bruger vi ikke denne Naadens Tid til at søge og kalde paa Herren, saa er vi fortabte. Men visselig, det er ogsaa et Ord, fuldt af *den inderligste Kærlighed*; thi det er dog den inderligste Kærlighed at raabe dem an, som er i Fare, og vise dem, hvordan de kan undgaa Faren og blive frelste. Der tales saa meget om Kærlighed, saa meget Vrøvl om Kærlighed her paa Jorden; ja, der er vel intet, som der saadan vrøvles og vaases om som om Kærlighed; der tales ogsaa om, at der maa ikke tales om Synd og Død og Dom og Helvede; der skal tales om Kærlighed og Kærlighed og intet andet end Kærlighed; jeg svarer: Vrøvl har vi nok af, Kærligheds-Vrøvl har vi mere end nok af; og den Kærlighed, der lader Sjælene gaa deres rolige Gang til Død og Dom og Helvede uden at raabe dem an, den Kærlighed skal aldrig nævnes med Kærlighedens dejlige Navn. *Den Kærlighed, der ikke er Alvor i, har intet med Kærlighed at gøre.* Nej, saa forstod den gamle Profet bedre, hvad Kærlighed er, han, som brugte hele sit Liv til at raabe Menneskene an og minde dem om at *bruge Naadens Tid*. Og det, vi skal bruge Naadens Tid til, det er *Omvendelse*; ja Omvendelse, Omvendelse, det er Sagen, som det gælder om for hvert Menneske; det er Sagen, som det gælder om at blive færdig med, medens Naadens Tid varer. Har du omvendt dig? Lad det være det dybe, alvorlige Spørgsmaal, men ogsaa det inderlige Kærligheds-Spørgsmaal til hver Sjæl i Dag.

Vilh. Beck.

Følgende Plan er lagt

over

Møder i Dyssegaards Sogn.

Torsdag 6. Sept.

Østre Bibelkreds hos Fru *Ronnenkamp Holst*, Bøgehøj 36.

Vestre Bibelkreds hos Fru *Ewertsen*, Sønderdalen 24.

Torsdag 20. Sept.

Offentligt Møde hos Hr. *Fr. Hansen*, Sønderdalen 34.

Sekretær *Baagoe* vil tale om Emnet „Verdenshorisont.“

Deltagerne bedes medtage Bibel, Blyant og Papir.

Torsdag 4. Oktober.

Offentligt Møde hos Lærer *Geil*, Sønderdalen 12.
— Taler: Pastor *Johansen* fra Godthaabskirken.

Torsdag 18. Oktober.

Bibelkredsmøde hos Hr. *Frokjær-Jensen* for begge Kredse.

Torsdag 1. Nov.

Offentligt Møde hos Hr. *Appel Lustrup*, Ewaldsbakken 28. Taler: Repræsentant *E. Nielsen*, Herlev.

Torsdag 15. Nov.: Bibelkredsmøde.

Østre Bibelkreds hos *Dickmeiss*, Stendyssevej 6.
Vestre Bibelkreds hos Hr. *Tomrermester Woller*, Sønderdalen 5.

Torsdag 6. Decbr.: Bibelkredsmøde.

Østre Bibelkreds hos Fru *Ronnenkamp Holst*, Bøgehøj 36.
Vestre Bibelkreds hos Fru *Wissenberg*, Sønderengen 63.